

KOKORSKÉ NOVINY

XV/5 ŘÍJEN 2013 VYDÁVÁ OBEC KOKORY

OBČASNÍK PRO OBČANY MĚSTEČKA KOKORY A NEJEN PRO NĚ

Je po hodech a zdá se, že i po horkém létě. Příprava říjnového čísla Kokorských novin tak začíná už ve skoro pravé podzimní atmosféře. Je pošmourno a slabě deštivo, poslední letní turisté přilétají zpět domů z teplých krajín, Začátek nového školního roku je na spadnutí. Ale nezoufejme. Celý a věme, že pěkný podzim, je před námi. Strava je pestrá, produkty ze zahrádek ukazují na dobu hojnosti. Urodilo se. Konec prázdnin je ale plačtivý a první září také. Ještě, že vyšla téměř bez deště, jen s malou přeháňkou, akce na starém hřišti. Zato konec prvního zářijového týdne se vydařil a tak pozvánka místního rozhlasu na házenou, malou kopanou a už tradiční cyklovýjížďku kolem mikroregionu Dolek slibuje pěkný podzimní zážitek. Pak to začalo. Pokles teplot, pošmourno, deštivo, bláto. Ale vlaštovky, či vlastně jiříčky, jsme zaznamenali ještě po 20. září. Začátek října pak už začal laškovat s teplotami kolem nuly. Nejprve zčernaly některé listy dýně a 4. 10. už to bylo definitivní. Sice svítilo sluníčko, ale...Led na kbelících s vodou, přizemnímu mrazíku se už neubránily jiřiny, rajčata a papriky a dokonce některé plevle. Snad se ještě na čas trochu oteplí, ale zima se už předběžně přihlásila a tak je třeba uklízet pozemky a otrhat poslední ovoce a naplnit sklepy, nebo případně i bečky. V některých domácnostech se už přitápí 14 dnů a kominický mistr Šešulka revize, prohlídky a vymetání komínů málem nestihl. Od paní starostky jsme získali fotografie, které napovídají neuvěřitelnou věc. V Kokorách na Olešnici pod Hradiskem prý jsou bobři. Pro naše čtenáře budeme tuto, možná i trochu nebezpečnou přírodovědnou kuriozitu, dále sledovat.

Znovu se vracíme k problematice našich Kokorských novin. Uzavíráme pomalu jejich 15. ročník. Deset prvních ročníků je svázáno (k nahlédnutí na OÚ), dalších pět čeká na svázání v roce 2014. Na obsahu se podíleli zejména členové redakce, někteří zastupitelé, OÚ, škola, spolky, farnost a další příznivci. Přesto bychom i nových dopisovatelů přivítali daleko víc a zajistili tak ještě větší pestrost obsahu KN. Chybí nám hlavně mládež a mladší střední generace. Chápeme, že psaní (stejně jako myšlení vůbec) trochu bolí a bere čas, ale znovu voláme případné zájemce k pohodové a přátelské spolupráci. Ukázalo se, že KN, mimo svůj aktuální obsah, jsou i nositeli určité dokumentace o dění v obci v minulých desetiletích, ale i v obdobích pamětnických či dokonce historických. Neváháme dodat, že jsou pro mnohé i zdrojem poučení a také zábavy. Jsme rádi, že máme i takové čtenáře, kteří po prvním zběžném přelétnutí nového čísla sednou k novinám po druhé a přečtou je podrobně doslova řádek od řádku. Nenapsali bychom to, kdyby nám to sami osobně nesdělili. Na webové stránky obce „vyvěšujeme“ Kokorské noviny už bezprostředně po vydání každého čísla a dnes litujeme, že na internetu jsou, zejména pro mladší, k dispozici jen dva poslední ročníky.

A ještě zpět k počásí. Babí léto jsme si přece jen užili, aspoň krátký čas na konci I. říjnové dekády. A tak se uklízelo na zahradách a na podlících. Redakce zaznamenala na

jednom ze svozových míst u pivovaru, jak přínosné bylo zřízení kontejnerů na biologický odpad a jak rychle se v tomto podzimním období nádoby plní. Dokonce jsme zaznamenali neobvyklou obětavost jedné ze členek zastupitelstva, která nakypřenou zelenou hmotu ze zahrádek hutnila a v kontejneru sešlapávala, aby bylo místo i pro materiál přivezený dalšími občany. Za postoj občanské svépomoci alespoň malé poděkování od redakce KN. A ještě jeden vzkaz pro ty, kteří by si snad přečetli jen úvodník. **Nezapomeňte a jděte volit. Jistě už víte kdy a kam i koho.**

Nový pohled z nového domu na Olomoucké. Foto redakce.

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

Řádné zasedání zastupitelstva obce Kokory se konalo 18. 9. 2013. Ze svého jednání přijalo zastupitelstvo následující usnesení, které bylo řádně vyvěšeno na úřední desce a též prezentováno elektronicky na webových stránkách obce.

Zastupitelstvo obce schválilo :

- za ověřovatele zápisu Annu Gajdošíkovou a Libuši Hrubou
- program zasedání zastupitelstva obce
- že se problematikou nedostatku místa v Mateřské škole Kokory bude zabývat i na dalších zasedáních zastupitelstva obce
- jako přísedícího Okresního soudu v Přerově kandidáta p. Miroslava Ondrušku , - za člena školské rady p. ing. Dominika Jurečku
- žádost Základní školy a Mateřské školy Kokory o proplacení dopravy dětí na plavecký výcvik od 27. 9. 2013 do 6. 12 2013.
- povolení výjimky z nejnižšího počtu žáků v Základní škole Kokory v rozsahu 132 žáků dle § 23 zákona č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů pro školní rok 2013/2014, zároveň se Obec Kokory zavazuje uhradit zvýšené výdaje

to nad výši stanovenou krajským normativem na vzdělávací činnost

- rozpočtové opatření č. 3/2013 k datu 18.09.2013
- Obecně závaznou vyhlášku č. 1/2013 o ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností
- Povodňový plán obce
- Smlouvu o zřízení věcného břemene č. IP-12-8011351/VB/1, Kokory, Obec Kokory, p.č. 612/2, NNv, NNk
- záměr směny části pozemku, parcela č. 254/1 v k.ú. Kokory, druh ostatní plocha v majetku Obce Kokory, za část soukromých parcel č. 254/2, 254/3, 254/4, 254/5 v k.ú. Kokory, druh ostatní plocha, viz příložený návrh geom. plánu
- žádost o dotaci z Operačního programu Životního prostředí , prioritní Osa 3, oblast podpory 3.2.1 „Realizace úspor energie“.

Zastupitelstvo vzalo na vědomí :

- došlou poštu
- informace o projektu Podpora meziobecní spolupráce.

Hana Zittová starostka obce

Z OBECNÍHO ÚŘADU

NOVÁ VYHLÁŠKA OÚ

Dne 1. 11. 2013 nabývá platnosti Obecně závazná vyhláška č. 1/2013 **O ochraně nočního klidu a regulaci hlučných činností.**

Z této výše uvedené vyhlášky vyplývá, že noční klid je od 22,00 hod. do 06,00 hod., v této době je každý povinen zachovat klid a omezit hlučné projevy a dále v neděli v době od 6,00 hod. do 22,00 hod je každý povinen zdržet se veškerých prací spojených s užíváním zařízení a strojů způsobujících hluk.

Celé znění této vyhlášky je zveřejněno na úřední desce a na webových stránkách obce.

Upozornění z obecního úřadu

Obecní úřad Kokory opětovně upozorňuje občany, kteří dosud neuhradili místní poplatky – svoz odpadu, stočné, popř. poplatek ze psa, aby tak učinili nejpozději do 30. 11. 2013!

VÁNOČNÍ VÝSTAVKA:

Obecní úřad Kokory pořádá ve dnech 1. 12. – 2. 12. 2013 Tradiční vánoční výstavu, která se koná jako obvykle v zasedací místnosti obecního úřadu. Žádáme šikovné občany, aby přispěli svými rukodělnými výrobky k vánoční atmosféře a pohodě. Vystavené výrobky budou zčásti prodejně, lidé si zde mohou pohodlně zakoupit za levnější peníz v předstihu např. vánoční dárky.

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ:

Září 2013 bylo pro nás úrodné. V jediném měsíci se narodili 3 kluci a to je velká sláva. Srdečně vítáme mezi kokorské občany následující chlapce.

3. 9. 2013 se narodil Jaroslav Horák

20. 9. 2013 se narodil Robert Kluka

20. 9. 2013 se narodil Samuel Valdivia

VÝZNAMNÁ VÝROČÍ:

Do konce kalendářního roku 2013 dosáhnou osmdesátky (případně přes osmdesát) tři kokorské občanky.

1. 12. oslaví paní Marie Dopitová kulatých 80 roků.

13. 12. dovrší paní Růžena Zlámalová plných 86 let.

20. 12. se dožívá paní Jaroslava Červenáková 81 roků.

Všem jubilantkám redakce KN i Obecní úřad srdečně blahopřeje a k těm kulatým osmdesátinám dvojnásob.

SŇATEK

Dne 31. 08. 2013 vstoupili na OÚ KOKORY do svazku manželského Robert Kupka a Eva Tomečková.

Hodně zdraví, štěstí a pohody do nového života přejeme z redakce KN.

ZLATÁ SVATBA

Padesát let společného života v manželství oslaví v prosinci a to 4. 12. 2013 Josef a Anežka Drmolovi

Všechno nejlepší do dalších let přeje OÚ a redakce KN.

ÚMRTÍ OBČANŮ

Poslední zářijový den roku 2013 zemřela ve věku 84 let paní Vlastimila Doležalová. Nechť odpočívá v pokoji.

PARLAMENTNÍ VOLBY 2013 V KOKORÁCH

Volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR mají v tomto podzimním termínu 25. a 26. 10. 2013 předčasný charakter. Jak nás informovala zapisovatelka naší domácí devítičlenné volební komise složené z delegovaných zástupců některých volebních stran, mají Kokory volební potenciál zhruba 840 voličů. Podle předvolebních průzkumů se očekává aktivita asi 500 konkrétních účastníků voleb.

Ve volební komisi jsou zastoupeny tyto volební strany:

Strana svobodných občanů, Pirátská strana, TOP 09, ČSSD, KDU-ČSL, ODS, KSČM, volební blok Hlavu vzhůru. Naše noviny neprovádějí žádnou předvolební agitaci. Jen pro zajímavost uvádíme, že mezi volení lídry stran v rámci Olomouckého kraje se zařadil jako jediný kandidující kokorský rodák nebo občan, Ing. Marian Jurečka, dnes hospodařící v Rokytnici.

Všechny potřebné údaje a materiály budou voličům včas předány, stejně jako informace o výsledcích voleb. A kdo z občanů dá přednost vyhodnocení voleb v klidu a s odstupem, počká si na stručné údaje v prosincovém čísle Kokorských novin.

UKONČENÍ PRÁZDNIN

V sobotu 31. 8. 2013 se uskutečnil turnaj malé kopané na starém hřišti pod Bramborem, Pak od 15 hodin začal program pro děti. Klaun Pepíno přec je dokázal bavit celé dvě hodiny. Soutěžilo se v různých disciplínách. Všechny děti byly odměněny spoustou sladkostí od sponzorů a nafukovacími balonky.

Veselý „Klaun Pepíno přec“

Foto archiv H. Z.

Celé akce, která byla zakončena opékáním špekáčků, se zúčastnilo přibližně osmdesát dětí různých věkových kategorií. Po ukončení vystoupení klauna připravili členové místního družstva malé kopané pro všechny děti nový skákací hrad. Celé zábavné odpoledne bylo zakončeno

posezením při hudbě. K poslechu i tanci pro všechny návštěvníky hrála skupina Miriol. Poděkování patří všem sponzorům, kteří se podíleli na podpoře celé akce. H. Z.

ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY

A OPĚT DALŠÍ ŠKOLNÍ ROK

Učitelé a žáci naší školy se všichni sešli 2. září 2013 přivítat prvňáčky ve školní jídelně. Motivem letošního zahájení se stal cirkus, protože klauni je provázeli již při únorovém zápisu do školy. Paní učitelka v masce velkého klauna představila 16 roztomilých klaunů, natěšených do první třídy. Nejříve každý plnil úkol a potom dostal medaili žáka naší školy od paní ředitelky. Každá třída si připravila zdravici pro prvňáčky:

čtení, psaní, počítání,
nebojte se, nic to není.
Devátáci kamarádi
pomůžou vám vždycky rádi!

Setkání se zúčastnila paní starostka obce Hana Zittová, ve svém projevu popřála všem úspěšný školní rok. Slavnostní zahájení bylo ukončeno českou státní hymnou.

Po zábavném začátku už řádné vyučování. Ale pohoda prvňáčků i ostatních určitě zůstane. Foto archiv školy.

DENTAL ALARM

Ve středu 11. 9. 2013 přišly do školy studentky zubního lékařství a zábavnou formou dětem přednášely, proč a jak si správně čistit zuby. V rámci projektu DENTAL ALARM promítaly dětem prezentaci o hygieně ústní dutiny. Proběhl i praktický nácvik techniky čištění zubů. Dětem se přednáška líbila a snad i zábavná forma napomohla k odstranění strachu ze zubních lékařů.

JEZDÍME S ÚSMĚVEM

Ve čtvrtek 26. 9. 2013 k nám do školy přijela Policie ČR, aby společně s dětmi zastavovala a kontrolovala projíždějící auta. Děti se oblékly do reflexních vest a moc se těšily. Řidiči, kteří jeli povolenou rychlostí, dostali od dětí obrázek usměvavého auta, které samy nakreslily. Děti jim poděkovaly, že jezdí opatrně a dbají tak na jejich bezpečnost. Ne všichni ale jezdili podle dopravních předpisů, a tak některé řidiče musely pokárat a předat jim auto „mračouna“.

Dopravní akce se povedla, dětem se moc líbila.

Pane řidiči, jel jste velmi dobře. Foto archiv školy.

CYKLISTICKÁ SOUTĚŽ

V pátek 13. 9. 2013 proběhla na 1. stupni cyklistická soutěž. Na školním hřišti čekala na děti jízda zručnosti a ve třídách soutěž pokračovala dopravními testy. I když nám v tento den počasí moc nepřálo, jízdu zručnosti odjely všechny děti bezpečně a některé dokonce s vynikajícími výsledky. Umístění:

1. třída	1. místo – Patrik Remiaš
	2. místo – Adam Zicha
	3. místo – Jiří Šnajdárek
2. třída	1. místo – Tereza Děrdová, Mikuláš Hluší
	2. místo – Eliška Jurečková
	3. místo – Jan Holčák

3. třída 1. místo – Vojta Temlík
2. místo – Lukáš Příkryl
3. místo – Natalie Zaoralová, A. Hlavinková
4. třída 1. místo – Anežka Jurečková
2. místo – Matyáš Štefan
3. místo – Martin Polák, David Mudroch
5. třída 1. místo – Michal Kafka
2. místo – Ondřej Lakomý
3. místo – Lucie Bradová

Ať jezdí (samozřejmě i všichni ostatní mladí cyklisté) i nadále zručně a bezpečně.

OSLAVY LESA NA FLÓŘE

V pátek 4. října si žáci páté a šesté třídy udělali malý výlet do Olomouce. Navštívili místní park, kde se v rámci podzimní výstavy zúčastnili akce s názvem Oslavy lesa na Flóře. Podél Rudolfovy aleje ve Smetanových sadech bylo rozmístěno 16 stanovišť. U každého z nich čekalo na malé i velké návštěvníky zábavné poučení o lese a přírodě. Prostřednictvím her, kvízů a soutěží si děti vyzkoušely různé aktivity s lesnickou tematikou. Seznámily se s péčí o les, poznávaly dřeviny, vyzkoušely si lesní zážitkový chodník aj. Měly také možnost zhlédnout ukázky práce s motorovou pilou, která je obzvláště zaujala. Celé dopoledne si děti užily a odjízďely domů nejen s drobnými dárčky, které za účast v soutěžích získaly, ale také s mnoha novými poznatky o přírodě.

M. Medříková

Žáci ZŠ Kokory na Flóře. Foto archiv školy.

ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÁ ŠKOLA V KOKORÁCH

Je začátek školního roku 2013/2014. Jsme proto paní ředitelce povděční, že dala pro KN a veřejnost k dispozici a pro orientaci zejména rodičovské veřejnosti skladbu pedagogických i ostatních zaměstnanců kokorské školy. Také proto, že došlo k určitým personálním změnám. Např. odešla do důchodu zástupkyně ředitelky Mgr. Marie Hošťálková.

Zaslouží poděkování obce i redakce KN alespoň v našich novinách za dlouholetou spolupráci, za práci pedagogickou i organizační a celkovou práci s dětmi. A nyní už současně personální obsazení ZŠ a MŠ Kokory.

Ředitelka školy Mgr. Marie Kondlerová

Zástupkyně ředitelky Mgr. Šárka Vašinová

Třídní učitelky:

1. třída – Mgr. Jana Procházková

2. třída – Mgr. Martina Pešáková

3. třída – Mgr. Jarmila Jurečková

4. třída – Mgr. Irena Svozilová

5. třída – Mgr. Michaela Olehlová

6. třída – Mgr. Miroslava Medříková

7. třída – Mgr. Petra Skřivánková

8. třída – Mgr. Jitka Vystavělová

9. třída – Mgr. Jana Jemelková

Mgr. Denisa Biskupová

dějepis a pracovní činnosti

MATEŘSKÁ ŠKOLA

I. oddělení Alexandra Neulsová – vedoucí učitelka

Sylva Pavlů

II. oddělení Kateřina Žouželková

Bc. Silvie Červenáková

Správní zaměstnanci: Ludmila Uvírová

Eva Telíšková

Anna Karasová (MŠ)

Iva Jemelková – účetní

Miroslav Ondruška

Školní jídelna : Hana Pavlíková – vedoucí

Milada Štefuráková

Jitka Talachová

VOLNOČASOVÉ AKTIVITY ŠKOLY

Ve školním roce 2013/14 jsme nabídli našim žákům kroužky:

- florbal – turistický – geocaching - - vaření - stolní hry – počítačový - veselé učení - - čtenářská gramotnost – češtinářský -- finanční gramotnost- myšlení neboli – zajímavá matematika- dyslektický- angličtina hrou (2. třída)- angličtina hrou (1. třída)- angličtina (mateřská škola)

Zapojili jsme se do projektu Podpora technického a přírodovědného vzdělávání v Olomouckém kraji, podpořeného z Operačního programu Vzdělávání pro konkurenceschopnost. Žáci naší školy se zájmem o technické obory budou od poloviny října navštěvovat kroužek na Střední průmyslové škole v Přerově. Jeho náplní je například: práce s ručním nářadím a jednoduchými stroji při zpracování různých materiálů, výroba předmětů, práce na obráběcích strojích, sestavování modelů poháněných solární energií, montáž jednoduchých robotů, práce s počítačovým programem pro řízení robotů. Naším cílem je, aby si vycházející žáci dobře zvolili další vzdělávání. Tradičně s nimi navštěvujeme Informační a poradenské středisko pro volbu povolání při Úřadu práce v Přerově. Letošní „devátáci“ zde získávali informace v pondělí 30. září. Informujeme o Oborových dnech k volbě povolání, doporučujeme využívat Dnů otevřených dveří, zástupci středních škol přicházejí se svými prezentacemi k vycházejícím žákům. Navštěvujeme prezentační výstavy oborů vzdělání středních škol SCHOLARIS. Doporučujeme i rodičům. Letošní se budou konat 6. 11. na Gymnáziu Jana Blahoslava a Střední pedagogické škole, Denisova 3 (tělocvična školy) od 8. 00 do 17. 00 hodin a ve dnech 27. – 28. 11. v Olomouci na Střední škole polytechnické, Rooseveltova 79 od 8. 00 do 17. 00 hodin. Naši žáci si v neposlední řadě také procházejí testy k výběru povolání. Správná volba je předpokladem pro dobrou uplatnitelnost na trhu práce, kterou všem přejeme.

Marie Kondlerová

PROJEKT KANALIZACE A ČOV KOKORY (Pro informaci občanů)

V současné době se dokončují práce na zpracování projektové dokumentace pro stavební povolení. Do projektové dokumentace byly zapracovány některé změny vůči dokumentaci pro územní rozhodnutí. Tyto změny vyplynuly z podrobného zaměření hloubek stávající kanalizace, bude upřesněn ještě návrh nového typu čerpacích stanic s čerpadly v suché jímce se systémem kombinace rotačních čerpadel a sběrače tuhých látek. Dále je technologie ČOV doplněna o dehydrátor, který umožní snížení obsahu vody v kalu a tím provozní úsporu při odvážení kalu na centrální likvidaci. Přípravné práce jsou časově náročné, až po obdržení stavebního povolení může obec žádat o dotace, bez kterých se realizace výstavby neobejde. Starostka

TŘÍDĚNÍ ODPADŮ V OBCI A NAŠE HŘÍCHY

Na téma třídění odpadů v obci bylo již mnoho diskuzí i napsaných článků. Dovolte mi znovu se k tomuto tématu vrátit a připomenout některým spoluobčanům jak celý systém funguje. V obci se snad všichni určitou měrou snažíme vyprodukovaný odpad z domácností a zahrádek třídit. Máme rozmístěné odpadové nádoby na plast, sklo, bio odpad a pravidelně jednou za čtrnáct dní je zbylý nevytříděný odpad z popelnic odvážen svozovou firmou. Stavební odpad jako sutě, eternit, lepenka si musí každý občan odvézt na vlastní náklady na patřičnou skládku. Nebezpečný materiál se likviduje např. v Hradčanech nebo na skládce v Mrsklesích. Dvakrát ročně organizuje obec odvoz velkoobjemového odpadu a nebezpečného odpadu, toto je hrazeno společně s pevným domovním odpadem z poplatků vybraných od jednotlivých občanů. Již několik let sbíráme dvakrát ročně pro charitativní účely i nepotřebné ošacení, nově máme u mostku u školy jeden kontejner na sběr textilu. Přes všechny tyto možnosti někteří občané stále využívají různá místa v naší obci k likvidaci svého odpadu. Posbírání nahnílá jablka najdete například u cesty k vodojemu a poslední objevený úkryt mě vyvedl úplně z míry, někdo pracně vsypává jablka okénkem do staré části pivovaru. Spolu se shnilými jablky tam leží i několik starých pneumatik a plastových lahví. Staré obkladačky zase najdete u cesty pod lesem, u chmelnic se likviduje různý odpad doslova po vlečkách. Je to vrchol nevkusy, necitlivosti k přírodě i k cizímu majetku. Zkusme se zamyslet nad touto problematikou, máme co zlepšovat. K životu na vesnici patří i kompostování, nesnažme se veškerý kompostovatelný materiál odvážet do hnědých kontejnerů. Ušetřené peníze za odvoz můžeme použít na jiné účely. Starostka

Cyklistika a veselé dvougenerační občerstvení. Foto H.Z.

NA BICYKLECH KOLEM MIKROREGIONU DOLEK

Sdružení obcí mikroregionu Dolek pořádalo 7. 9. 2013 10. ročník cyklo vyjížďky. Tradiční start a cíl byl v Brodku u Přerova. Počet účastníků různých věkových kategorií rok od roku narůstá. V každé obci je připraveno stanoviště s drobným občerstvením. Tato akce se těší velké oblibě, je to příležitost nejen k soutěžení, ale také k setkávání s přáteli a poznáváním našeho regionu. Starostka

Z ČINNOSTI SDH KOKORY

Kokorští hasiči mají družstvo mužů a také se schází ke své činnosti oddíl mládeže. Muži se zúčastňují v průběhu roku různých závodů v požárním sportu. Zmíním například okresní kolo soutěže v požárním sportu v Císařově, kde se umístili na čtvrtém místě, v červnu se zúčastnili přeboru MHJ s umístěním na třetím stupínku. Na Mistrovství ČR ČHJ a MHJ v požárním sportu v Pardubicích dne 14.9. obsadili osmé místo. Nezahálí ani mladší a starší děti, které získávají teprve první zkušenosti, ale nechybí jim nadšení a zájem o sport, to je asi nejdůležitější. V sobotu 12. října sbírali členové sboru staré železo, které jste umístili před své domy. Všem občanům děkujeme, z finančního výtěžku bude podporována činnost soutěžních družstev. H.Z.

SDH KOKORY na sportovní soutěži. Foto archiv SDH

TURNAJ MALÉ KOPANÉ NA KONCI PRÁZDNIN

Turnaj byl tentokrát jakýmsi sportovním předskokanem společenského odpoledne a večera pro děti i dospělé na zakončení prázdnin. V jejich poslední den se sešlo 5 družstev malé kopané s prapodivnými názvy, jak už je u těchto fotbalistů zvykem. Už v 10 hodin nastoupili JUNIOŘI a FC JANTARI, dále hrála družstva STARÁ GARDA, 1. AC KOKORÁČEK, JUNIOŘI a NEROSTOUČÍ TRÁVA.

A právě NEROSTOUČÍ TRÁVA (za tajemným názvem se skrývali profesionálové – házenkáři HC SOKOL PŘEROV) zvítězila bez ztráty bodu a bez jediné obdržené branky při skóre 8:0. Druzi byli (na penalty) hráči 1. AC a třetí hráči STARÉ GARDY.

STŘECHY NA OLOMOUCKÉ

Již několik let pozorujeme, jak postupně přibývá domů v lokalitě obce Kokory, kterou jsme si zvykli označovat jako Olomoucká. Zejména jsme v KN věnovali pozornost řemeslnickému rukopisu tesařů, kteří se podepsali na krovech střech většiny novostaveb. A právě do této profesní galerie přidáváme další partu.

Na parcele, sousedící přes místní komunikaci s „komínovým centrem“ (dříve autobazar Dopita) a přiléhající

k silnici I/55, vyrostl v minulých měsících a dnech rodinný dům stavebníka z Olomouce pana Vaňka.

Parta z Kajlovce. Foto redakce.

Parta tesařů, budujících krov polovalbové střechy, pochází z rodiště budoucí paní domu z Hradce nad Moravicí - Kajlovce. Partu tvoří mladý vedoucí Roman Vavrys a dále Michal Dušek a Petr Zych. Za hrubou stavbou a zednickými pracemi stojí především David Michalčík, rovněž z Kajlovce a také z rodiny. Přišli do Kokor pomoci krajanům a rozmnožili tak místopisně velmi různorodé tesařské (ale i zednické) party, které nám zastřešily (a zastavěly) už téměř celou lokalitu Olomoucká. Jen poslední parcela v sousedství zůstává prázdná. Novodobá skládačka komínového tělesa mohla být v tomto případě s výhodou zakoupena v komínovém centru v přímém sousedství novostavby. V plánech majitelů je ještě (samozřejmě mimo další nezbytné dokončovací práce) určité oddělení domu od silného provozu exponované silnice I/55. A pak už s přiměřeným odstupem očekáváme předpokládaný nástup dalšího školáka či školačky do MŠ a ZŠ Kokory. A tak by to mělo být. Jen ještě lokalitu úspěšně a plně zastavět a udržovat v pořádku. A pak už snad připravit novou. Kš

O POHÁRY STAROSTŮ. „AMAZONKA“ A „SILÁK“.

Z časových a prostorových důvodů jsme se mohli o těchto už populárních hodových sportovních soutěžích zmínit v minulém čísle KN jako krajově. A to dnes napravíme.

Obě soutěže pro ženy i muže v hodu břemenem, realizované v rámci předhodového odpoledne na hřišti u sokolovny, byly založeny před třemi lety pod patronátem starostky obce Kokory a starosty Sokola Kokory. Oba závody mají svá pravidla i své rekordmany. Hod opracovanými dřevěnými hranolý, které věnovala pizzerie SULTAN (pro ženy je trochu menší) se koná na travnaté ploše u hudebního pavilonku. Délka hodu se provádí měřením od odhodové čáry až po nejbližší hranu břemene, tak jak po odhodu zůstalo ležet na ploše a je měřena s přesností na cm pásmem od fy. LEVIOR a zaznamenána do protokolu. Po zkušebním hodu jsou dva oficiální měřené hody pro každého závodníka zdarma, případně další se už (na přání závodníka, který věří, že by se mohl ještě zlepšit) dokupují.

V roce 2013, ve třetím ročníku soutěže, bylo pole závodníků a závodnic bohaté, klání se zúčastnilo 17 „siláků“ a 14 „amazonek“, domácích i přespolních z „ciziny“. Mimořádně dramatická byla soutěž mužů, při které byl třikrát překonán dosavadní rekord poháru, který držel vítěz prvního ročníku Petr Minařík z Nelešovic výkonem 12,80m. Nejprve hodil Jiří Habáň rekordních 13,15m (břemeno se zastavilo o zdvo tribuny). Hod Jaroslava Horáka z Nelešovic roh tribuny těsně minul a skončil až za ní ve vzdálenosti 13,75m – **opět nový rekord**. Posledním hodem ohrozil rekord Zdeněk

Nezhyba. Břemeno se opět zastavilo o tribunu ve vzdálenosti 13,05m. Tito tři borci z roku 2013 jako jediní v tabulce „všech dob“ překonali vzdálenost 13m. (viz foto v minulém Obrazové příloze KN XV/4) Rekord „Siláka“ se tak opět v roce 2013 přestěhoval do Nelešovic. Určitě je to výzva pro příští rok.

U soutěže žen „Kokorská amazonka“ zůstal rekord z prvního ročníku (pí Dolinová z Přerova 9,00m) nepřekonan, ale „otřásl se v základech. Paní Jana Matušková ze Žeravic se zlepšovala v každém dalším hodu a posledním „dokoupeným“ pokusem 8,87m vyhrála a stala se tak „Kokorskou Amazonkou 2013“. Jako druhá se umístila jedna ze zahraničních závodnic, slečna Andrea Štefániková (SVK) hodem 8,74m. Třetí místo získala jedna z přerovských závodnic sl. Liba Piknerová hodem dlouhým 7,32m. A co kokorské děvy? Snad v roce 2014.

Novinkou byla nová soutěž pro mládež do 15 let – „Kokorský Herkules“. Pohár hodem 5,39m snadno získala, jako host kokorských hodů, mladička Ivana Slivková z Přerova, byla totiž jedinou účastnicí. (viz další fotografie OP KNXV/4) Slečny a mládenci z Kokor, co vy na to? Pěkné ceny od Obce Kokory i od Sokola, včetně putovních a upomínkových pohárů, které předávala za paní starostku radní D. Lörinczová a za Sokol starosta Radek Veselský, za to jistě stojí a budou stát i v roce 2014. O zábavě, legraci a soutěživosti ani nemluvě.

Kš

HODOVÁ GASTRONOMICKÁ SOUTĚŽ

Výsledky jsme stručně zmínili již v minulém čísle, zůstali jsme však čtenářům KN dlužni jména vítězů. Tady jsou: V kategorii ovocné potěšení zvítězila paní **Drahomíra Lörinczová** se svým borůvkovým řezem. Druhé místo присoudili anonymní bodující paní **Ing. Ireně Lichnovské**. Na jejím řezu vévodily jahody. U třetího místa paní **Pavly Urbánkové** bylo ovocných ingrediencí asi více – alespoň podle názvu „ovocná bomba“.

U domácího pečiva bodovali pouze rodiny Veselských. První a druhé místo připadlo paní **Zuzaně Veselské z Hliníka** za „kokorské frgál“. Více bodů získal frgál tvarohový před ořechovým. Třetí místo obsadil **Radek Veselský** (zda byl přímo autorem, či jen rodinným dopravcem, se redakci nepodařilo zjistit) s ořechovými rohlíčky.

Soutěž jsme připomenuli ještě jednou, abychom zvýraznili apel na kuchařky, cukrářky a hospodyňky, případně i mužské specialisty k účasti v příštím roce. Na přípravu a nápady je určitě ještě času dost.

CESTOPIS KOKORSKÝCH NOVIN

Nechceme se ani zdaleka plést do řemesla krásné barevným cestopisům v televizi, nebo v časopisech na křídovém papíře. Pro nás jako lokální patrioty má cenu právě vyličení a pohled někoho z naší komunity a to zejména z mladé generace. Proto jsme s očekáváním přijali nabídku slečny Zuzany Habáňové (nar. 1978), která je kokorskou rodačkou a v naší obci prožila školní léta i léta středoškolských a vysokoškolských ekonomických studií. Nyní žije v Čerčanech v Čechách. Je ochotná se o své zážitky z „dalších cest“ podělit s našimi čtenáři a vytvořit tak na čas inovovanou rubriku našich novin. Věříme, že vás zaujme. Protože nejsme žádní troškaři, začneme hned pořádně daleko, cestou po Indii, kterou Zuzana po opravdu pečlivě připravě a studiu podkladů, nedávno absolvovala. Ne ovšem s renomovanou cestovní kanceláří, ale jako „batůžkářka“ s přítelem a jen s nejnútnejším vybavením. Ale teď už dejme prostor „kokorské cestovatelce“ Zuzaně Habáňové.

Jižní Indie – Kerala & Tamil Nadu

Indie? Směs všeho na co si jen vzpomenete....nejvyšší hory světa, vyprahlé pouště, pralesy, nekonečné písčité pláže, překrásné maharádžské paláce, vedle toho mnohamilionová města plná odpadků, pro nás neuvěřitelná špína a bída a v sousedství nejdražší byty na světě, ohromující luxus a bohatství, všudypřítomný internet. Tolik kontrastů a barev jako nikde na světě, tolik jazyků, kultur, náboženství.

Vždy jsem chtěla Indii vidět. A tak jsem si s kamarádem koupila letenku a jednoho listopadového dne jsme vyrazili....

Indie je 41x větší než Česká republika a žije zde 1 miliarda 210 milionů lidí. Hlavním městem je 14 milionové Dillí. Indii tvoří 28 svazových států, každý stát je odlišný. Každý má své zvyky, tradice, jazyk. Domluvit se zde ovšem není žádný problém, všichni totiž mluví anglicky.

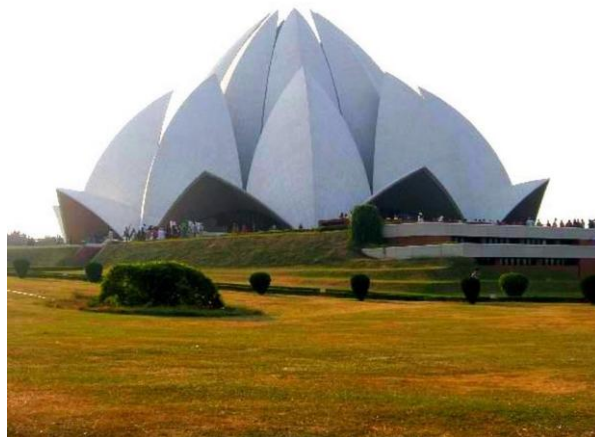
Bylo těžké vybrat, kterou část Indie procestovat. Vždy mě ale lákala exotika a oceán, proto jsem se rozhodla pro nejižnější státy Indie – Kerala a Tamil Nadu.

Přilétáme do Dillí pozdě v noci. Projdeme vízovou kontrolou, vyměníme západní měnu za místní rupie a opouštíme letiště. Smluvený taxikář do hotelu mává na dálku cedulí s mým jménem. Nasedáme do staré dodávky. První setkání s Indií. Podél cesty plápolají ohně, okolo na kartonech polehávají postavy v tunikách, všude hromady odpadků, které požírají volně se pohybující krávy a toulaví psi. Na silnici nikdo nezastavuje na červenou, všichni prostě jedou dál. A všichni troubí a troubí. Chci dát řidiči bakšiš 20 rupií. On si ale rovnou říká o 200. Základní pravidlo: nikdy neříkejte, že jste v Indii poprvé!!! Vše bude 10x dražší. Unavení po mnoha hodinovém letu usínáme v pokoji bez oken, nad hlavou se nám točí obrovský starý kovový ventilátor s vrtulí ostrou jako mačeta. Vypadá, že každou chvíli spadne a my budeme na kousky.

Ráno nás probouzí obrovský hluk z ulice. Co se divíme. Jsme přece v Indii. Bydlíme v proslulé čtvrti Pahar Ganj, kde je nejvíce levného ubytování pro turisty baťůžkáře. Všichni tu mluví hindsky a perfektně anglicky. Hned u hotelu nás odchytne rikša (typické indické vozítko pro 2 osoby, který řídí motorista) a i když nás opět pěkně natáhne, projedeme s ním za dva dny všechny místní památky. A těch je v Dillí opravdu dost.

Vjíždíme do Starého Dillí, kde vládne nepředstavitelný chaos, jak v dopravě, tak ve všem co vidíme. Řidiči opět neustále troubí, doprava stojí, mezi rikšami, auty a povozy s vyhublými koňmi se proplétá tisíce chodců, žebráků, prodejců všeho možného – třeba i cihel ze starých domů. Prohlédneme si největší mešitu v Indii – Džámi Masdzid z černého a bílého mramoru, která pojme až 25 000 věřících, protější Červenou pevnost, komplex 3 královských paláců z dob mughalské dynastie, nádhernou zahradní Humayunovu hrobku z roku 1571, která se stala předlohou pro slavný Taj Mahal. Taj Mahal se nachází ve 200 km vzdáleném městě Ágra, zavítáme sem druhý den, ale o tomhle výletu si napíšeme příště.

Poslední den v Dillí navštěvujeme fascinující stavbu z r. 1986 Lotosový chrám Bahai. Má tvar napůl otevřeného lotosového květu, je obklopen 9-ti vodními nádržemi, které vytváří dojem, že chrám plave jako lotos na vodě. Velmi připomíná Operu v Sydney. Foto autorka.

Poslední zastávkou v Dillí je archeologický komplex s nejvyšším cihlovým minaretem na světě z r. 1386 Kutub Minar (72,5 m vysoký). Vedle něj stojí 7 m vysoký Železný sloup ze 4. stol. n. l., který dosud nejeví žádnou známku koroze a je velkou záhadou, jak mohli lidé v té době odlít sloup takové velikosti z tak mimořádně čistého železa.

Ráno sedáme na letadlo, opouštíme hektické Dillí a pozdě večer přilétáme do hlavního města jihoindického státu Kerala, do Thiruvananthapuramu. Sami Indové tohle jméno neumí ani vyslovit, proto si jej zkrátili na Trivandrum. Přivítá nás obrovské horko a 80 % vlhkost. V Keralě se mluví malajámsky, jazyk zcela odlišný od hindštiny na severu.

Vládne tu demokratický komunismus, všude na zdech jsou symboly či vlajky s rudým srpem a kladivem. Díky tomu je zde 80-ti% gramotnost, v Indii nevídaná věc: Lidé mají mnohem tmavší pleť než na severu, jsou téměř černí. Překvapuje mě čisto a pořádek. Složitě hledáme nějaký hotel a poté okamžitě usínáme.

Ráno otevírám okno a přímo přede mnou visí ze stromu obrovská papája. Všude exotické rostliny, kokosové palmy, papoušci skřehotají a opice vřiskají. Asi nebydlíme v centru města, jak jsem původně plánovala. Rikša nás zavezl úplně jinam, v Indii nic neobvyklého. Když rikšovi řeknete, že chcete do vámi vybraného hotelu, on vám obrátě odpoví, že hotel včera zkrachoval, vyhořel nebo nikdy neexistoval.

Překvapivě dostáváme skvělou snídani: omeletu, tousty, čerstvé banány, papáju, čaj s mlékem ochucený exotickým kardamonem. Za hotelem se rozprostírá nekonečná písčná pláž, kde je jen pár místních rybářů se svými loďmi, tzv. katamarány. Jejich dnešní úlovek byl slabý. Vychutnáváme si ranní sluníčko a pozorujeme tyrkysovou vodu Indického oceánu, resp. Arabské moře. Poměrně luxusním místním autobusem jedeme do nejvyhlášenějšího přímořského letoviska v Keralě – do Kovalamu. Podle rady v průvodci míjíme pláže plné lidí a slunečníků a asi po 3 km podél pobřeží nacházíme pravý ráj, ten jaký známe z plakátů a katalogů. Nekonečné liduprázdné pláže lemované kokosovými palmami, sem tam zakotvený opuštěný katamarán, mimo pár místních teenagerů nikde nikdo. Voda je osvěžující, ale moře je v celé Keralě divoké, rozbouřené, pár desítek metrů od břehu jsou silné podmořské proudy, které mají na svědomí smrt mnoha plavců. Mladíci nám to vysvětlují a s velkou důležitostí nás, zejména mě – ženu, hlídají. Je s nimi zábava, nehnou se od nás. Je mi ale jasné proč. Mám na sobě plavky, pro ně nevídaná věc. Turistky tu skoro žádné nejsou a místní ženy nikdy svá dlouhá sári nikdy neodloží. Když se vracíme, pláže jsou plné místních a všichni společně si vychutnávají rudý západ slunce, který známe jen z pohlednic. Všichni mají výbornou náladu, všichni se na nás smějí.

Další den po opět skvělé čerstvé snídani vyrážíme vlakem na úplný jih Indie, na posvátné místo Kanjakumari ve státě Tamil Nadu. Mluví se zde tamilsky, jazyk je velmi podobný malajámštině. A samozřejmě anglicky. Cesta je příjemná, žádné přeplněné špinavé vlaky, jaké známe z dokumentů. Vlak jede směr jih džunglí, palmovými háji, rýžová pole střídají jezírka plná leknínů a nad tím vším se tyčí vrcholky Západního Ghátu, 2. nejvyššího pohoří Indie. Přijíždíme na úplný konec Indie. Setkávají se zde vody Bengálského zálivu, Indického oceánu a Arabského moře. Z moře vystupují dva skalnaté ostrůvky, na jednom z nich je postavena 40-ti m socha básníka Tiruvalluvara – taková indická socha svobody. Každý východ a západ slunce se zde shromažďují davy věřících. V prosinci 2004 tu ovšem silně udeřila vlna tsunami, je mi jasné, proč zde byl tolik obětí. I my podléháme mystické atmosféře. Oči mi zabloudí směr jihovýchod. Tam kdesi v dálce leží má vysněná Sri Lanka. Víím, že na mě čeká. Do setmění se touláme po okolí, které je kupodivu plné nádherných běloskvoucích křesťanských kostelů. Pobřeží je poseto malými osadami, kolem velice nuzných domků, ovšem každý má satelit na střeše, pobíhají spousty děti. Jejich rodiče vycházejí před domky, všichni nás zdraví, smějí se, mávají. Tak jako všude v jižní Indii. Foto autorka.

Foto z Indie – autorka.

Jak je zvykem v Kanjakumari, ráno před 5 hodinou nás v hotelu budí telefonem na posvátný východ slunce, my však vysílání cestováním a 40 °C horkem nevstaneme. Dopoledne se pak vlakem z Tamil Nadu přesouváme zpět do Kerala, do dalšího přímořského letoviska Varkala. Malé městečko je vybudované na vysokém útesu a pod ním krásná písčinatá pláž s příznačným názvem Papa Našimi – Ničitel hříchů. Dva dny zde relaxujeme, ochutnáváme plody moře – kalamáry, mušle, langusty, krevety, kraby, chobotničky, skvělou máslovou rybu, cizokrajné ovoce a zapeklitě kupujeme pivo. V Indii je totiž jakési embargo na alkohol, tedy jen naoko. Pivo vám nenápadně naservírují v porcelánové čajové konvičce. Aby to nikdo nepoznal. Ve Varkale je už i mnoho bílých turistů. A všichni popíjí cosi z porcelánových čajových konviček.

Další indické putování slečny Zuzany Habáňové za indickým kořením a čajem, k hrobu slavného mořeplavce i do tajemné džungle na hřbetě slona, přiblížíme našim čtenářům v dalších číslech KN.

ASI TO NEBYLI ŠMEJDI

Uprostřed kampaně proti nepoctivým praktikám firem, či agentur a prodejců (často dnes obecně nazývaným „šmejdi“) nabízejícím své i cizí výrobky zejména seniorům na tzv. prezentačních, reklamních a prodejních akcích, nám domů zavolala dispečerka firmy z oblasti úklidu v domácnosti.

Vzhledem k neúprosně nastupujícímu stáří se o tuto oblast (doufejme, že výhledově s co nejdelší dobou odkladu) doma zajímáme. Z tohoto pohledu jsme telefonickou nabídku návštěvy s ukázkou čištění přijali, a v pátek 13. září se zástupce firmy VICTORY z Olomouce (později jsme zjistili, že přímo jednatel firmy) korektně ohlásil u nás na Zápivovář. Na tom, že předvedl parní čištění novým výkonným přístrojem, není nic neobvyklého. Vyčistil (samozřejmě jen částečně) snadno mastnou troubu, linoleum, okenní i nábytková skla, nábytek a hlavně dosti zanedbaný koberec.

Samozřejmě pak nabídl výkonné zařízení, které využívá jen horké páry bez použití jakýchkoliv chemikálií, kodkopení. To jsme ovšem v našem případě nemohli cenově akceptovat. Probleskl nápad, že by to mohla využít velká rodina štafetovým způsobem. Tím by to celé mohlo skončit, ale přece jen nás zaujalo, že firma nabízí i zápůjčky čistících přístrojů, pronájem čistící a úklidové techniky a také komplexní čištění a úklidové služby pro domácnost, čištění všeho v celém domě, včetně hygienického hloubkového odprašování sedacích souprav a matrací.

Zatím se snažíme (samozřejmě hlavně manželka s pomocí dcer, vnoučat a zetě) zvládnout i velké úklidové práce sami, zejména klasickými způsoby, ale kdo ví, jak to bude v budoucnosti. Z tohoto pohledu jsme rádi, že tu podobná nabídka je, i když to opravdu není levné. Ale co je dnes levné? A tak za tu odmaštěnou troubu (atd. atd.) přidáváme i telefon úklidové firmy **604547598**.

Čištění párou absolutně bez chemie. Foto redakce.

A ještě poznámka redakce. Sebekriticky přiznávám, že můj vztah k úklidu domácnosti je řekněme poněkud konzervativní. Snad to bylo způsobeno i tím, že jsem po léta žil v domácnosti s pěti ženami (postupně jich ubývalo), které měly tuto oblast na starosti. Ale už další mužské generace (zeť a vnuk) zaznamenaly pokrok, tj., ovládají z úklidu vše, co je třeba. A to je asi dobře. Kš

STAVEBNÍ PRŮMYSL V LIPNÍKU NAD BEČVOU

Tato moderní technická škola s dlouholetou tradicí oslavila v září 2013 úspěšně a důstojně své šedesáté narozeniny. Soudný čtenář se v duchu zeptá: co dělá střední odborná škola z nedalekého města v Kokorských novinách. Odpověď je jednoduchá. Celá řada z jejich více než 7000 absolventů i absolventek přišla na tuto průmyslovku z naší kokorské základní školy, lipnickou střední odbornou školu úspěšně dokončila, uzavřela maturitou a uplatnila se v praxi jako mistři, stavbyvedoucí a technici, či po dalším vysokoškolském studiu jako stavební inženýři.

Využili jsme proto této zajímavé příležitosti a podáváme pro zajímavost či informovanost našich čtenářů jejich přehled. Mezi úspěšné absolventy SPŠ stavební v Lipníku nad Bečvou, v časové posloupnosti patří Alois Košťálek, František Matuška, Josef Veselský, Emil Hučín, Hana

Zemanová, Michal Vinklár, Hana Košťálková, Petr Drmola, Zdeněk Děřda, Pavel Děřda, Michal Dohnal, Pavel Švestka, Robert Plevák, Ondřej Matoušek, Jaroslav Horák, Vendula Koutná, David Zlámal, Soňa Kovářová, Vojtěch Zlámal. Tak je to také zachyceno i v novém, pěkně vypraveném almanachu školy. Pokud bychom někoho opomenuli, napravíme příště. Kokoráci tak patří mezi první absolventy z roku 1957 i mezi ty čerstvé z roku 2013.

A ještě jedna věc stojí za povšimnutí. Značný počet z těchto absolventů byli nebo jsou aktivní házenkáři či házenkářky, zejména ze Sokola Kokory, také ovšem ze Sokola Nelešovice a SK Žeravice. Dokonce ani v seznamu žáků 1. ročníku 2012 nechybí zástupce Kokor – Dominika Hanzlíková. Na fotografiích v novém almanachu najdeme z těch nejstarších A. Košťálka a F. Matušku. Úspěšné sportovce roku 2013 pak zde na fotografii zastupuje čerstvý absolvent V. Zlámal, jakožto finalista silového víceboje republikového finále v Holešově.

Ale i s ostatními absolventy lipnické průmyslovky se v Kokorách setkáváme v současnosti poměrně často. Jako stavební inženýři či projektanti nebo geodeti připravují ve výhledu vybudování nové splaškové kanalizace v Kokorách za mnoho desítek milionů Kč. A není to úkol, jak jste už asi sami poznali, zdaleka jednoduchý. Odkanalizování obcí patří v současné době k tzv. prioritám a bude, nejen u nás, pod tlakem pokračovat, ať chceme, nebo nechceme, stejně jako výstavba silnic, průmyslových či bytových staveb a ostatní infrastruktury.

Už se to konečně jednou musí zlomit směrem ke stavební a všeobecné konjunktuře. A pak by mělo být lépe.

Až se budete spolu s vaším „deváťákem“ rozhodovat o studiu, zamyslete se nad tím a dobře volte. Ať nás - absolventů z Kokor - přibude. V Lipníku na stavební průmyslovce mají „Den otevřených dveří“ 22. 11. 2013 odpoledne a 23. 11. 2013 dopoledne. Kš

Ještě poznámka redakce: Uvedená Stavební průmyslovka sídlí v architektonicky velmi cenné budově někdejší historické České reálky (viz obrázek) a jedním z prvních mecenášů a donátorů reálky na konci XIX. století nebyl nikdo jiný než proslulý císařský rada Jan Neff, kterého známe spíše pod jeho literárním jménem Jan Born z populárních „Sňatků z Rozumu“ a dalších děl známého televizního seriálu. Největším novodobým soukromým mecenášem této školy (ale také kokorského kostela, některých pomníků a olomouckých zvonů) byl v současnosti, prostřednictvím Nadačního fondu Jana Neffa, nedávno zemřelý olomoucký stavitel a rodák z žeravského Lapače pan Čestmír Sehnal. Také jeho profil naleznete v almanachu a na stránkách školy.

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Bylo jich v létě či na začátku podzimu opravdu hodně. Nejlepší informace přímo od pramene máme však o srazu ročníku 1938, který se konal tradičně „ve čtvrtek po hodech“ 22. srpna 2003. Tak se scházejí spolužáci z tohoto ročníku již

léta a to každoročně, v mladších časech to bylo pravidelně po pěti letech.

Tentokrát bylo jubileum význačnější. Z kokorské školy odešli tito spolužáci před kulatými 60 lety v roce 1953. Na propouštěcím vysvědčení z konce školního roku měli už sice napsáno Základní (devítiletá) škola Kokory, ale ještě na vysvědčení pololetním se skvěl důstojnější nápis (a razítko to potvrzovalo) „Masarykova střední škola v Kokorách“. Závěrečné zkoušky se tehdy velmi podobaly maturitě, bylo to ovšem jen na přechodnou dobu. Už v dalších letech zvítězila na dosti dlouho „osmiletka“. Navíc v tomto roce 2013 slavili osmatřicátníci polokulaté narozeniny „tři čtvrtiny století“. Z kvalitního učitelského sboru a zaměstnanců školy oněch časů žije již pouze paní učitelka Vlasta Lišková (přes devadesát) a samozřejmě „naše tetina“, populární školnice Sláva Gajdošíková, která na jubilejní akci v roce své devadesátky, rozhodně nemohla chybět.

Významu setkání odpovídal i bohatší program. Setkání započalo na hřišti u sokolovny, vždyť ročník 1938 spolu s brankářem z ročníku 1940 se významně zapsal do historie kokorské házené. Už trochu postarší házenkáři se v „pekle“ převlékli do dresů zapůjčených oddílem NH (na hřišti už se neodvážili), připili si mezi sebou i s ostatními spolužáky šampaňským od zahraničního účastníka srazu a rozjeli naplno kolotoč vyprávění a vzpomínek.

Také společné foto vzniklo na hřišti na tribuně, tak aby v pozadí byl všudypřítomný kokorský kostelíček. Polední cesta na oběd do motorestu Kokoráček (kde se sraz vrátil k tradičnímu programu) vedla mezi novostavbami, které někteří účastníci zaregistrovali poprvé, vzpomínkově kolem Hambálkovy a později Kratochvílovky pekárny. Někteří správně připomenuli, že neprošli „uličkou“, ale Ulicí, či historicky ještě přesněji „Hulicí“.

Po tiché vzpomínce na zemřelé učitele a kamarády se 26 účastníků srazu (přece jen bylo několik omluv) věnovalo po obědě družné zábavě, v plné permanentě byl po celou dobu i spolužák a „dvorní fotograf“ ročníku J. T. z Brodku. Zajímavých snímků ze sokolovny i z Kokoráček je habaděj a doplní obsáhlou fotografickou dokumentaci všech srazů, kterou mají „osmatřicátníci“ již po léta instalovanou na několika tablech.

Tak jsme začínali. Tady máme i trenérku. Foto J. Teimer.

Jeden z dalších snímků je pořízen na tribuně házenkářského hřiště a jsou na něm zleva (fotografovala projíždějící maminka s kočárkem) V první řadě spolužák a fotograf Jan Teimer, Bohumila Sehnalová, Libuše Čecháková, Ladislav Dohnal, Františka Uvířová, Marie Dostálová, Jaroslav Vitoslavský. Druhá řada: Lubomír Derka, Anna Blahušová, Blažena Balcárková, Marie Krejčáková, Bohumil Čechák, Jan Mílek, Jaroslav Horák, František Horák, Alois Košťálek. Horní řada: Karla Ježková, Stanislav Juřica, Božena Obzinová, Ladislav Jemelka, Bohumil Habáň

Držet místa do Kokoráčku odešli Karel Bluma a Zdeněk Horák. Později se dostavili. Jiří Fiala, Antonín Ondruška a paní Sláva Gajdošíková. Omluvili se: Marta Čepeláková, Jiří Varta, Miloslav Čechák, Františka Pavlíková, František Přikryl, Zdena Jurečková, Josef Dvořák. (U žen jsou uváděna dívčí jména, jak jsme naše děvčata tehdy znali)

Jubilejní sraz je za námi a do budoucna zase platí obvyklé: pravidlo - v poledne, ve čtvrtek po hodech, v Kokoráčku. V roce 2014 to bude 21. srpna. Těšíme se.

Foto z dalšího srazu- ročníku 1943 -hleďte v příloze KN.

KOKORSKÝ OBCHODNÍK

Tato víceúčelová prodejna s poměrně širokou nabídkou zboží a různorodým sortimentem slouží kokorským občanům i „pocestným“ již od padesátých let. V posledním poměrně dlouhém období byla velmi úzce spojena s rodinou Vinklárkovou a zejména s vedoucí paní Ing. Hanou Vinklárkovou, která zde obětavě pracovala, často i za ztížených podmínek, celou řadu let a to v rámci velmi náročné prodejní doby. Za tuto dlouhodobou službu jí jménem občanů děkuje také redakce Kokorských novin, které v „Obchodníku“ téměř 15 let patřily k široké nabídce tiskovin. Proto jsme také vybrali pro prezentaci paní Hany fotografii s naším listem.

V současné době je „obchodní dům“, jak byl před zavedením zjednodušené lidové zkratky objekt nazýván, mimo provoz. Můžeme zde pozorovat čilý stavební ruch, probíhají zde úpravy, které by měly umožnit obnovení prodeje včetně určité úpravy sortimentu nabízeného zboží. Nové majitele jsme zatím kontaktovali ro jazykovou bariéru jen zcela zběžně, ale od pracovníků na úpravách objektu jsme se neoficiálně dozvěděli, že je otevření připravováno velmi orientačně na konec října či na listopad. Pro informaci našich čtenářů se redakce pokusí v rámci otevření prodejny nové majitele navštívit a s jejich záměry a představami širokou veřejnost seznámit. Bylo by jistě ku prospěchu věci, kdyby tento výhodně položený obchod dobře sloužil nám všem i v budoucnosti.

Už před dušičkami jsme pocítili určitý nedostatek sezónního zboží, které vždy k obchodníku a paní Vinklárkové patřilo. O to více očekáváme opětovné otevření této prodejny. KŠ

POZOR!!! Na 10. 11. od 14.30 hod. připravuje OÚ Kokory ve škole besedu o Sří Lance s ochutnávkami čajů a tradičním společenským odpolednem s hudbou.

Dlouholetá vedoucí Ing. Hana Vinklárková. Blahopřejeme i k nedávným kulatým narozeninám Foto archiv KN.

55. MEMORIÁL FRANTIŠKA HOUSKY

Vážení přátelé, ve dnech 14. - 15. září 2013 proběhla v našem mysliveckém sdružení Kokory **doslova velká kynologická akce. František Houska před léty zachránil a proslavil plemeno český fousek/ohař a na jeho počest se pořádá jednou za rok v ČR tento memoriál.** Poctu uspořádat tuto významnou mysliveckou a kynologickou akci jsme dostali od okresního mysliveckého spolku v Přerově. Již v pátek se soutěžící sjížděli do motorestu ZD v Kokorách, kde proběhlo večer slavnostní zahájení a rozlosování. V sobotu ráno se všichni soutěžící a rozhodčí přesunuli na mysliveckou chatu, kde proběhl nástup. Zde byli všichni přivítáni nejprve starostkou obce Kokory, paní Zitovou, která všem darovala upomínkové předměty a dále pak panem Hermanem z odboru myslivosti a zemědělství v Přerově. Tohoto memoriálu se zúčastnilo 20 loveckých psů – českých fousků. Byli rozděleni do 4 skupin. Poté se soutěžící odebrali do honitby, kde proběhly soutěže – velké pole, malé pole, voda na rybníku „Pod Bramborem.“ Nutno podotknout, že v sobotu bylo velmi špatné počasí a to se pravděpodobně odrazilo i na výkonu některých psů. V sobotu jich vypadlo 8, v neděli 1. Nakonec bylo hodnoceno 11 psů. V neděli bylo celé klání završeno vyhlášením vítězů.

Celkovým vítězem letošního memoriálu se stal pes

1. **CĚSAR Z LUBIECHOWA - ČF- CACT** nejlepší pole vůdce **Ing. JAROSLAV NOVOTNÝ**
2. **LESAN Z KOBLOVA - ČF rezerv. CACT** nejlepší les vůdce **LADISLAV ŠTARMAN**
3. **GRIF OD BOŠICKÉ SKÁLY - ČF** nejlepší barva vůdce **MIROSLAV ŠLEJMAR**
7. **ASTA JARPOL -ČF** nejlepší voda vůdce **SILVIE NERADILOVÁ**

Touto cestou bych chtěl poděkovat OÚ Kokory – paní starostce, panu předsedovi ZD Kokory, všem sponzorům a hlavně pak členům MS, kteří se podíleli na přípravě celé akce, kdy bylo odpracováno neuvěřitelných 400

brigádnických hodin. Zvláštní poděkování patří našim kuchařům – dvěma kuchařským generacím Dohnalů - kteří se po oba dva dny starali o bohatě prostřené stoly. Jedno minus celá akce bohužel ale měla, a to poměrně malý zájem veřejnosti a hlavně pak myslivců z okolních sdružení.

P.S. Snad za to tentokrát opravdu mohlo špatné počasí po oba dny memoriálu.

Za myslivecké sdružení Hradisko Kokory

předseda MS Pavel Kubis

Redakce KN s potěšením konstatuje, že každý z myslivců dostal, v rámci sponzoringu obce, mimo jiné i naše noviny a že pro říjnové číslo jsme připravili navíc **speciální mysliveckou obrazovou přílohu**. Další stovky fotografií zachycující podrobně celý průběh výborně připravené náročné a také úspěšné akce, najdou uživatelé internetu na webové adrese www.wabira.rajce.idnes.cz. Z tohoto zdroje jsme se souhlasem majitelky hlavně čerpali i pro naše noviny. Děkujeme. Kdo jste v Kokorách na této akci nebyli, o hodně jste přišli a tak se aspoň na naši přílohu a případně i na webové stránky paní Baďurové podívejte. Stojí to za to. Kš

VÍTEJTE V KOKORÁCH

Starousedlíci potkávají v poslední době spoluobčany a jejich děti, o kterých nevědí, kam by je zařadili. Jsou to Kokorští občané, kteří vyrostli a dospěli, aniž bychom si toho všimli a pak lidé, kteří se do Kokor přistěhovali, zdědili, koupili či postavili si tu dům a přijali Kokory za trvalé bydliště. Pro ně je adresován malý seriál o Kokorách, který připravila z dostupných pramenů členka rady obce a kokorská rodačka paní Drahomíra Lörinczová rozená Šišková. Stačí sledovat (i v dalších číslech) obsah Kokorských novin a o leccems se poučí nejen oni, ale možná i ostatní občané.

Privítání z titulku patří zejména všem novým obyvatelům Kokor. Abychom vám pomohli poznat nové bydliště, přiblížím vám naši obec z několika pohledů.

Začnu historií a to jen stručným průřezem (více se můžete dozvědět např. z obecní kroniky, při besedě nad ní a také z dosavadních 15 ročníků Kokorských novin).

První archeologické nálezy dokládají osídlení našeho katastru už v mladší době kamenné kolem 4000 let před naším letopočtem. Následují nálezy z doby bronzové z kultury halštatské, které dokládají existenci neopevněného i opevněného hradiště na strmém ostrohu nad Olešnicí v současné lokalitě Hradisko, uvádí se i přítomnost historických Keltů i hroby starých Slovanů. Mezi těmito doslova „starými časy“ a prvními písemnými zmínkami o existenci Kokor je obrovská časová propast. Ty první písemné zmínky sahají pak do 12 – 13. století a najdeme je v listinách olomoucké kapituly. Podle nich a dalších historických záznamů vlastnil obec Kokory více než 200 let až do roku 1492 rytířský rod Kokorských z Kokor s erbem lva vystupujícího z hradeb (podobně jako Žerotínové). V roce 1492 byly Kokory prodány panskému rodu Ludaniců a to Hynkovi z Ludanic, který je připojil k Rokytnickému panství. Právě za Ludaniců byly pak Kokory dekretem císaře Ferdinanda I. povýšeny na městečko (8. července 1535) a do znaku dostaly část ludanického erbu zlatou a stříbrnou husí nohu v modrém poli. Ludanicové pak vymřeli po meči i po přeslici (Kateřina z Ludanic, od 14 let manželka Petra Voka z Rožmberka) a tak se majitelé Kokor v rámci rokytnického panství po řadě střídali. Ditrich Podstatský z Prusinovic, pánové z Haugwitzů a Biskupic. Právě Ladislav Haugwitz prodal panství rokytnické i s Kokorami jezuitům z Olomouce. Ti pak vlastnili Kokory 110 let. Z té doby pochází barokní kaplička sv. Františka Xaverského, datovaná rokem 1724 (leží na výjezdu z obce směrem na Přerov a bývá označována jako nejkrásnější barokní kaplička na Hané). Hospodářské podnikání jezuitů v těchto časech dokládá pivovar z roku

1761 s barokní sochou sv. Floriána nad vstupní bránou. Po zrušení jezuitského řádu v roce 1773 připadly Kokory tzv. Studijnímu fondu. V této době měly Kokory 598 obyvatel.

Od studijního fondu koupil městečko Ludvík Lewenau a přes další vlastníky přešly Kokory postupně do rukou rokytnických Eichhoffů, kteří je drželi až do roku 1945.

Po stručné procházce historií nabízím už současnou procházku obcí. Protože nemáme označeny úředně jednotlivé ulice, použiju místní názvy. Kokory jsou rozloženy kolem dvou pomyslných os. Silnice I/55 z Přerova do Olomouce je osou směřující na severovýchod, říčka Olešnice (pramení v Oderských horách) představuje osu směřující na jihozápad.

Po silně frekventované komunikaci I. třídy dojdeme ke zminěné kapličce sv. Františka, u které začneme. Vpravo za kapličkou leží část obce zvaná „Hliník“. Kolem památné lípy a lesa Dolek vede cesta do Rokytnice s odbočkou do Lukové. Vrátime-li se do středu obce, zůstane naproti pomníku padlých a centrálních budov obce úzká původní ulice sevěřená stavbami. Při svém původním názvu „Hulice“ pochopitelně vedla na tzv. Záhuliči. Další ulice po levé straně hlavní silnice před mostem a světelnou křižovatkou s areálem T. J. Sokol Kokory je označována podle směru silnice místním názvem „Brodecká“. Z ní za sokolovnou odbočuje novější ulice označovaná názvem „K Učiteláku“. Z té se dá odbočit k lokalitě novostaveb „Za Sokolovnou“.

Odbočíte-li z Brodecké vpravo po hrázce kolem Olešnice, kolem zahrad a objektů zemědělského družstva se dostanete až k mostu, za kterým se můžete napojit na cyklostezku na Majetín. Kolem jezu a mlýnského náhonu se dostanete až k nově renovované usedlosti (někdejší mlýn Kaláb rodiny Zapletalových a pozdějších majitelů). Od Kaláby, který se samotou „Hráza“ či „U Rasa“ vždy patřil ke Kokorám, se můžeme přes brodeckou silnici dostat okružem zpět do Kokor až na křižovatku u školy. Za ní směrem na Olomouc, za obchodem ENAPO, za hasičským domem a poštou je část obce historicky zvaná „V Koutě“. Lávkou přes Olešnici se můžeme zkratkou dostat zpět na Brodeckou k sokolovně a hřišti.

Střední část obce po obou stranách hlavní silnice se tradičně říká „Dědina“ (dříve vznešeněji „Švehlovo náměstí“ či lidově Švehlák). Směr na Olomouc vytyčují domy po levé straně hlavní silnice, což pochopitelně evokuje název Olomoucká. Stejný název se však vžil i pro novou zástavbu, téměř za obcí, po pravé straně této silnice. Tato, můžeme říci „Nová Olomoucká“ má propojení polní cestou na „Zápivováří“ ale také kolem bytovek přímo pod pivovar. Poměrně rozsáhlou část obce „Zápivováří“ obtéká dnes potok či náladový hlavní meliorační odpad zvaný „Kopřivnice“. Za posledními domy Zápovováří je stráž či kopec zvaný „Pavlikáč“. Z malého náměstíčka uprostřed této lokality vede vývozná cesta rovněž s novou zástavbou na kulturní kopec obce zvaný „Kazňov“ s pěknými výhledy do roviny Hané, s polní cestou směřující k vodojemu a dále k nejvyššímu bodu na katastru obce. (267 m. n. m.) s názvem „Na kokorských kopcích“. Vrátime se úvozem zpět až k jezuitskému pivovaru a jeho dominantnímu průčelí. Široká komunikace nad trasou někdejšího mlýnského náhonu nás dovede „Pod pivovarem“ až na náměstíčko s autobusovou točnou a dále „Vrbím“ (kolem otevřeného náhonu tu opravdu rostly vrby) až k pěší lávce přes Olešnici, Z točny však vedou i další cesty. Pokračujme po té důležitější, vedoucí přes historickou „Pustou“ až k někdejší sušárně chmele na „Býčí louce“ a pak buď k rybníku (v 17. století nesl označení „Pod sádkami“), který Kokory získaly v restituci, nebo vlevo do kopce přes jednu z nejvýraznějších částí obce po staletí nazývanou Haltýře. Oboustranná zástavba nás vede dále do kopců, nebo vpravo do chatové oblasti na strmých svazích „Kříba“ v romantickém prostředí vysoko nad údolím Olešnice. Ale to už jsme z těch nečekaných kopců unaveni,

vrátíme se dolů k Haltýřskému rybníku a k Olešnici a na další putování obcí a krajinou kolem ní se vydáme v teple domova a s Kokorskými novinami až v prosinci. Věříme, že půjdete s námi. Možná přidáme i některé vaše připomínky a podněty.
Dr. Lő.

SERIÁLY A ZNOVU SERIÁLY TAKÉ U NÁS V KN

Nedá se nic dělat, musíme se trochu přizpůsobit. Seriály na nás doslova vykukují ze všech stran. Interval KN je sice větší (dva měsíce), ale nějaký ten seriál (možná lépe čtení a obrázky na pokračování) si také dovolíme. Především to budou cestopisné črty Zuzany Habáňové, a „Vítejte v Kokorách“ Drahy Lörinczové“. Po dohodě s hlavním protagonistou to bude také převážně obrazový miniseriál „**Olda a celebrity**“, který s mírnou nadsázkou využije zajímavé záliby jednoho z našich občanů O. S., vyfotografovat se se zajímavými či významnými lidmi doma i na cestách, případně zachytit zvláštní situace. První obrázky se objevily již v tomto čísle KN. Kolik pokračování se nám podaří vytvořit, je ještě ve hvězdách. Přijímáme i podnětné návrhy čtenářů a samozřejmě i příspěvky v tomto duchu. Není to nic nového, děláme to již po léta, jen jsme tomu dali novou nálepku a čekáme na ohlasy čtenářů, za které předem děkujeme.

Redakce

O.S. a celebrity. Olda a rozpuštění parlamentu? Archiv.

NÁRODNÍ HÁZENÁ

Zvláštností letošního ročníku oblastního přeboru je souběžná účast obou kokorských družstev mužů, Kokory „A“ i Kokory „B“. Redakční fotograf využil této shody okolností a zachytil obě družstva před vzájemným mistrákem.

HÁDANKA PRO PAMĚTNÍKY A SOKOLY ZVLÁŠTĚ

Tělocvičná jednota Sokol Kokory konala 28. ledna v sokolovně valnou hromadu za účasti 114 členů. Při zahájení vzpomněl starosta jednoty br. Vitoslavský úmrtí zakládajícího člena naší jednoty br. Drbaly a sestry Roháčové, kteří v minulém roce opustili sokolské řady. Jednota má 176 členů, z toho 54 žen a 122 mužů. Cvičební činnost byla dobrá a cvičících stále přibývá. Finanční stav jednoty je dobrý, ovšem je třeba neustálé práce, zvláště nyní, když byl vytyčen krásný cíl – stavba sokolovny. Za Sokolskou župu Středomoravskou Kratochvilovu pozdravil valnou hromadu starosta VI. okrsku br. Vaculík obsažným a procitilým projevem. Ve volbách aklamací zvoleni: starostou br. Frant. Vitoslavský, místostarostou br. Václav Pavlík, vzdělavatelem br. A. Volek, náčelníkem br. St. Kopečný, náčelníci ses. J. Vavříčková. Z naší jednoty se zúčastní XI. sletu 33 žen, 54 mužů, 21 dorostenek, 18 dorostenců. Jednota si vykrmuje vepřika. F. Veselský

Zmíněný záznam jsme našli ve 3. březnovém čísle novin „Sokolský hlas“, který v té době vydávala župa v Přerově. Tiskl František Bartoš a list řídil Karel Rosmus. Dnes už vzácné exempláře této historické tiskoviny dal redakci k dispozici syn pisatele tehdejšího článku Radek Veselský. Další podrobnosti z obsahu tohoto Sokolského hlasu můžete najít na internetovém odkazu „Sokol Přerov blog“. K nejdůležitějším zde určitě patří fotografie a zdravotice sokolům při návštěvě Přerova od ministra zahraničí Jana Masaryka, zhruba měsíc před jeho tragickou smrtí, myšlenky starosty župy Rudolfa Lukašтика a celková atmosféra přípravy jednoho z nejslavnějších všesokolských sletů. Náčelníci VI. okrsku župy byla v této době kokorská Marie Pavlíková. A teď už máme všechno a můžeme hádat, nebo kalkulovat a počítat. Pamětníci snadno uhádnou, **ve kterém roce se konala zmíněná valná hromada Sokola Kokory** a určitě si to nenechají pro sebe. Jistě také připomenou jména a rodiny tehdy zvolených činovníků kokorského Sokola Kokory těm mladším.

Z tohoto pohledu jde o úkol a hádanku nepříliš těžkou a ani vepřik vykrmovaný pro stravování sletu nebyl žádnou zvláštností. V Sokole Horní Moštěnice přispěli tehdy k zásobování všesokolského sletu výkrmem dokonce čtyř takových pašíků.
Kš

TURNAJ VE STOLNÍM TENISE

Tyto zajímavé, bojovné, ale pohodové sportovní turnaje v sále sokolovny se staly již pevnou součástí kokorského sportovního kalendáře. Ten letošní podzimní se uskutečnil 5. října 2013 za účasti dvaceti soutěžících. Trofeje zůstaly tentokrát v rodině Václavkových z Olomouce, když ve finále dcera Jana porazila v rodinném klání vlastního otce. Překvapením a oživením byl podle našeho zpravodaje Ing. L. Láhnera start asi desetiletého chlapce Filipa s asijskými předky, který s dětskou lehkostí a hravostí porazil několik dospělých a byl zastaven až pozdější vítězkou. Fota z turnaje L. Láhner. (obrazová příloha KN)

KOKORSKÉ NOVINY - občasník

Vydavatel: Obec Kokory, Kokory 57

IČO : CZ 00301388

Registrovány u MK ČR pod číslem E 12660

Šéfredaktor: Ing. Alois Košťálek, Kokory 118

Redakční rada: Ing. Dominik Jurečka, Drahomíra Lörinczová, Ing. Ondřej Ryšán, Hana Zittová